

De vervloekte diamant

De vervloekte diamant

Opgedragen aan Denise Baumgarten
Reeds 50 jaar bijzondere vriendin

Johannes Overland

Uitgever : Bookmundo.nl

3/2025

Eerste uitgave

Schrijver: Johannes Overland

Schrijfcoach : Luc Cornez

Editor Jeannine De Ridder

Coverontwerp: Matthias Slegers

ISBN: 9789403781228

© Hans Coertjens

Contact : johannesoverland1@gmail.com

Niets uit dit boek mag worden
gepubliceerd, overgenomen of gekopieerd
zonder toestemming van de schrijver

Voorwoord

Na de recente trilogie waagt Johannes Overland zich aan een fictieverhaal. 3 volumes aan wereldse beschouwing waar de auteur zijn eigen ziel heeft blootgelegd.

Naakt, kwetsbaar en eigenzinnig. Maar nooit was hij hierin wereldvreemd. Steeds van een eigen mening toegedaan, soms genadeloos en “in to your face”.

Als de tijdelijke bron van introspectie en wereldbeschouwing op lijkt te raken wordt de inspiratie een vuurwerk van creativiteit. Een vorm van gecultiveerde mysterie, een mooi gepolijste diamant.

Anno 2025, je kan het verhaal gemakkelijk transporteren naar een eeuw vroeger.

Met stijl en hoffelijkheid en oog voor detail beschrijft Johannes Overland, bijna als een gentleman (die hijzelf ook is), zijn personages in een zweem van mystiek en cultivering.

Het dorp waar iedereen mekaar zou
kennen is het dorp niet meer wanneer er
plots een wending komt
die je niet zou verwachten.

Johannes Overland maakt van een fijn
spinrag een hele kluwen van het leven,
liefde, erotiek en mysterie.
In al deze aspecten schuilt een dualiteit:
schittering en schaduw, kracht en
kwetsbaarheid, openbaring en
geheimhouding.

Net zoals een diamant slechts zijn ware
schoonheid toont wanneer hij met
aandacht wordt bekeken, vraagt ook het
leven,
de liefde en de erotiek om geduld, zorg en
verwondering. De vraag is echter wie het
deed, waarom en wanneer.

Inleiding

Dit is het eerste boek van Johannes Overland dat avontuur, spanning en romantiek combineert. Het gaat over een alleenstaande professor die na zijn carrière in het buitenland naar Bracht komt wonen om daar te gaan genieten en rentenieren. Hij runde vroeger in Afrika een diamantmijn. De veertiger is een ietwat excentriek man, een soort kameleon

ook. Stilaan moet hij zich nog een weg banen in zijn nieuwe thuishaven.

Ook gaat hij op zoek naar de liefde en die zal hij ook vinden na een hele zoektocht.

Maar zijn leven blijft niet rimpelloos verlopen.

Hij krijgt af te rekenen met onvoorziene tegenslagen en zal deze moeten trachten te overwinnen.

En dat gaat niet eenvoudig zijn. Het wordt een hele uitdaging en avontuur om alles terug tot een goed einde te brengen.

Zal de professor hierin slagen ?

Veel leesplezier !

Dit is een fictie verhaal en alle toevallige overeenkomsten met bestaande personen, plaatsen en situaties, zijn puur toeval.

Wie is die man ?

Verhuiswagens reden aan en af bij de kasteelvilla, die reeds jaren te koop stond in de gemeente Bracht; een kleine rustige gemeente waar iedereen nog iedereen kent. Enkele weken geleden was het grote verkoopbord dat vooraan prijkte, verdwenen.

Er stond ook wel een personenwagen geparkeerd, maar dit was duidelijk niet van de nieuwe bewoner, maar eerder van iemand die alles moest voorbereiden.

Niemand wist wie de nieuwe eigenaar was. Voor zover geweten niemand uit de eigen gemeente.

Wanneer men voorbij reed was de grote smeedijzeren poort vooraan meestal gesloten en 's avonds zag men binnen wel licht branden.

Het was allemaal één groot mysterie voor het dorp, want de inwoners waren allen nieuwsgierig. Het kleine dorpje was in rep en roer toen het nieuws zich verspreidde dat de jarenlange leegstaande kasteelvilla

eindelijk een nieuwe bewoner had, een voor hen nog onbekende man van onbestemde leeftijd, die zich gevestigd had in het imposante gebouw aan de rand van het centrum. Zijn komst was als een zucht van wind die door de straten waaide, fluisterend van geheimen en beloftes.

Bij de slager werd er over gesproken. “Maria, weet jij wie er nu in de vroegere notariswoning woont?”

‘Neen Trien, geen idee, ik heb hem zelfs nog niet gezien.’

Ook bij de bakker werd er over gesproken, dat heb je in een dorpje.

Daar wist Michaël, de zoon van de herbergier, te vertellen hem al eens gezien te hebben in het café van zijn ouders. Tenminste dat dacht hij. Er was eens een klant binnen gekomen onlangs, die ze nog nooit gezien hadden. Hij dronk zijn koffietje, betaalde en verdween zonder met iemand te praten.

“Als ik hem nog eens zie in de herberg, zal ik hem bedienen en een gesprek met hem aanknopen,” vervolgde Michaël.

Het duurde enkele dagen, maar dan dook hij terug op in het café en bestelde een koffietje aan de waard en zette zich aan een tafeltje in een hoek van waaruit hij alles en iedereen goed kon gadeslaan. Michaël greep zijn kans en bracht de koffie.

“Alstublieft mijnheer, uw koffie. Laat het smaken, ik ben Michaël, aangename kennismaking.

En U bent mijnheer....?”

“U bent wel vrijpostig jongeman,” merkte de man op, “maar uw beleefdheid bevalt mij. Ik ben Professor Ernst, de nieuwe bewoner van het kasteeltje.”

“Leuk u te leren kennen Professor,” zegt Michaël, “geniet nog van uw koffie en tot later.” En hij haast zich weg terwijl de Professor hem met een glimlach nakijkt.

De dag nadien ontwaakt de professor door de zon die tussen de gordijnen de slaapkamer binnen dringt en hij bedenkt dus deze misschien toch eens te laten vervangen door ruime en zonwerende overgordijnen.

Hij zet zich in zijn satijnen kamerjas op zijn ruim terras achteraan met zicht op zijn grote prachtige tuin met vijver. Dit is een zalige plek om te ontbijten en hij geniet van zijn heerlijk warm en sterk koffietje. Koffie is heel belangrijk voor hem, vooral 's morgens kan hij niet zonder het zwarte goud.

De kasteelvilla is echt een prachtig en statig herenhuis met vele kamers, marmeren vloer in de prachtige hall met draaitrap naar boven. Vooraan een grote voordeur met buiten een balkonnetje waar je via stenen treden toekomt. Naast de buiten trap die naar de voordeur leidt, ligt aan iedere kant een zwarte stenen leeuw impressionant te waken.

Dan is er nog een bijgebouw met drie garages en een conciërgewoning die nog leeg staat.

Terwijl hij zijn tweede koffie inschenkt, denkt hij om misschien ooit aan zijn vijver een houten prieeltje te laten zetten, een theehuisje, lekker romantisch.

Hij drinkt eigenlijk wel nooit thee, maar houdt van het warme zwarte goud. Zonder

de nodige koppen per dag zou hij niet kunnen, of zal ik liters zeggen. Maar aangezien hij een prieeltje mooi en romantisch vindt, kan hij misschien toch ook eens een thee-momentje houden in de namiddag, alleen of met vrienden. Een goede thee met cake erbij of misschien toch wat uitgebreider, een high tea. Ook zit hij te mijmeren om aan de kant van de tuin een boomhut te laten maken. Men zou hem aanvankelijk wel vragen of hij zijn jeugd toch al ontgroeid is, maar dit moet een boomhut voor volwassenen worden. Met een draaitrap naar boven, misschien zelfs met een balkonnetje. Twee comfortabele zetels in de hut, een boekenrek, een schap of kastje met een fles jenever en porto en de nodige glaasjes. Misschien een koffie machine ? Het waren nog vage ideeën hoe hij de indeling zag. Maar eens het in zijn hoofd aan het rijpen was, kwam het er wel. Zou hij de vijver zo laten, of er een zwembijver van maken ? Nog veel om over na te denken.

Dan krijgt hij telefoon. "Hallo,.... ah wie we hier hebben, mijn dierbare professor

Cornelius, dat is lang geleden man, hoe gaat het met u ?”

“Prima en met jou Giovanni ?”

“Tja net verhuisd, dus ik moet nog een beetje wennen.”

‘Hoe gaat het met je vrouw Luciano, ik heb Dorien al lang niet meer gezien ?”

‘Awel het gaat heel goed met haar, ze heeft het wel druk met al haar hobby’s en de vriendinnen. Maar dat is goed. Ik heb ook mijn eigen stekje in ons huis. Zo kunnen we goed ontspannen en soms ook creatief bezig zijn. En we lopen elkaar niet in de weg.”

“Tja ik heb niemand om in de weg te lopen Luciano, het zou aangenamer zijn,’ vult professor Ernst aan.

Ze zijn collega’s, hebben samen gestudeerd en dus steeds bevriend gebleven. Beiden hebben een zwak voor oldtimers.

Er wordt afgesproken dat professor Cornelius één van de volgende dagen op bezoek zal komen.

Ondertussen is het bij de slager druk alsof het er gratis is, ofwel zijn de mensen uitgehongerd. Iedereen wil de fijne vleeswaren van de meesterslager proeven. Het belletje gaat wanneer de deur open zwaait en daar stormt Michaël binnen.

“Ik heb de professor gezien,” roept hij enthousiast.

“Professor ?” vraagt Trien. Trien is de vrouw van de slager.

“Awel ja de nieuwe bewoner van de kasteelwoning van de vroegere notaris is een professor, professor Ernst, een vriendelijk man,” antwoord Michaël.

“En”, vraagt Trien nieuwsgierig, is hij getrouwd of heeft hij kinderen, vanwaar is hij ?”

“Dat weet ik allemaal niet want ik heb hem maar kort gesproken”, zegt Michaël.

“Hou ons op de hoogte hé jongeman, “ maant Trien hem aan.

De dorpelingen konden het niet nalaten om te speculeren wie Ernst werkelijk was en waarom hij ervoor gekozen had om te komen wonen in de kasteelvilla.

Sommigen dachten dat hij een schrijver was, op zoek naar inspiratie in de rustige omgeving.

Anderen vermoedden dat hij een rijke erfgenaam was, die zijn dagen in afzondering wilde doorbrengen. Er waren ook mensen die geloofden dat Ernst een geheim met zich meedroeg, iets dat hem had doen vluchten naar deze plek.

Ernst was een man die moeilijk te doorgronden was. Zijn uiterlijk was even excentriek als zijn gedrag. Met zijn driedelig pak en zijn opmerkelijke hoed, leek hij zo uit een andere tijd te komen. Hij was zeker geen open boek; zijn verleden was gehuld in nevelen en dat maakte hem voor de dorpingen een fascinerend mysterie.

Hoewel Ernst geen sociaal persoon leek, was hij regelmatig te vinden bij de plaatselijke zelfstandigen om zijn inkopen te doen. Hij sprak weinig, maar zijn aanwezigheid was altijd voelbaar. Wanneer hij de kruidenier of bakkerij binnenstapte, viel er een stilte die pas werd verbroken als hij weer vertrok.

Toch was er iets innemends aan hem, iets dat nieuwsgierigheid opwekte.

De komst van professor Ernst naar het kleine dorp Bracht heeft heel wat gespreksstof opgeleverd onder de dorpsbewoners. Ze zijn nieuwsgierig naar de professor aangezien zijn komst een vleugje mysterie en avontuur met zich meebrengt. Mensen vragen zich af waar hij mee bezig is en waarom hij voor hun dorp gekozen heeft. Aan de andere kant is er een zekere mate van wantrouwen. Sommigen zijn voorzichtig met vreemdelingen en zien de professor als een potentiële bron voor problemen door zijn vreemde gewoontes. Toch zijn er een aantal inwoners die de komst van professor Ernst zien als een kans voor het dorp. Ze hopen dat zijn aanwezigheid nieuwe dynamiek en misschien zelfs wel economische voordelen met zich mee zal meebrengen. De professor zou bijvoorbeeld werkgelegenheid kunnen creëren of het dorp op de kaart zetten voor toerisme. De meningen zijn dus verdeeld over de

nieuwe bewoner van de statige kasteelvilla van de vroegere notabelen.

Terwijl sommigen hopen op een positieve invloed, blijven anderen sceptisch en afwachtend. De tijd zal leren welke impact de professor werkelijk zal hebben op het leven in Bracht. Zijn komst heeft Bracht zeker in beroering gebracht. Of hij nu als een enigma of een kans wordt gezien, zijn aanwezigheid zal niet ongemerkt passeren en het is nu aan de dorpsbewoners om te beslissen hoe ze met deze onverwachte toevoeging aan hun gemeenschap omgaan. Ondanks de vele vragen die de dorpelingen hadden, bleef Ernst een raadsel. Zijn dagelijkse routine veranderde nauwelijks en hij liet weinig van zichzelf zien deze stille ingetogen man. De kasteelvilla, reeds vele jaren een symbool voor verlatenheid, was nu het middelpunt voor intriges en speculaties. Ernst had het dorp een nieuw gespreksonderwerp gegeven. En hoewel hij een mysterie bleef, had hij ook een zekere charme die niet kon worden ontkend. Maar voorlopig bleef de enigmatische bewoner van de kasteelvilla,

een puzzel die wachtte om opgelost te worden.

Het gekletter van hoeven en geluid van wielen op de kasseien doen de mensen in Bracht opkijken.

Ze vragen zich af of er een trouw is die dag wanneer ze een koets zien aankomen !

Nieuwsgierig blijft iedereen op het plein kijken. Wanneer deze dichterbij is en stopt aan herberg 'De Achteruittrapper,' opent de koetsier het gesloten rijtuig en er stapt een opgeklede heer met hoed en wandelstok uit, die de herberg binnen gaat. Hun monden vallen open van verbazing, wie kan dat zijn en wat is hier gaande.

Professor Ernst is nogal een extravagant iemand, een beetje een kameleon.

Dan is hij casual en modern gekleed in jeansbroek, en andere dagen draagt hij een driedelig pak. Hij heeft verscheidene hoeden en petten en naargelang hoe hij zich voelt die dag, kleedt hij zich.

Hij heeft er lak aan wat andere mensen hiervan denken. Men moet dragen waarin men zich goed voelt, wat je gelukkig maakt. Wanneer je ziet hoe andere mensen door